

Mamka jej zas spievala pieseň, ktorá sa jej hlboko vryla do srdca. Mamky veľryby takéto balady odovzdávajú svojim dcéram už celé stáročia.

Ak raz uvidíte veľrybu, započúvajte sa do jej zvukov. Možno v nich rozpoznáte túto pieseň:

*Na tmavom nebi jasné hviezdy svietia
a nová cesta do diaľavy zve ťa,
spoznávaš mnohé taje v svete morskom,
pod nebom, ktoré bdie nad všetkým tvorstvom.*

*Nezačuješ vždy piesne svojej mamy,
zdá sa ti, že už nestretneš sa s nami.
No hoci pred každým je cesta ťažká,
raz naveky nás spojí večná láska.*

*Raz zídeme sa v zátočine raja,
čas delí nás, no večnosť opäť spája.
S nádejou plávaj v šírej vode, dieťa,
dôveruj nebu, k cieľu dovedie ťa.*

Jedno ráno sa Gerda prebudila do úplnej prázdnoty. Všade naokolo vládlo podozrivé ticho. V tej chvíli si nemohla na nič spomenúť. Nevedela, kde je, prečo sa stratila. Isté bolo len jedno. Že nie je doma...

Mala strach. A strach malej veľryby vo veľkom oceáne je veru hrozná vec.

Dala sa bezcieľne unášať chladným prúdom a v hlave jej znela melódia mamkinej piesne.

Čas plynul a Gerda si pomaly zvykala na samotu. Žiaľ, ktorý cítila, bol veľký, velikánsky, veľrybí. Ale vpred ju hnala nádej, že raz opäť stretne svoju rodinu.

Vhíík, hju hjúúk,“ slušne pozdravila Gerda, keď stretla dve kosatky. Vo veľrybčine to znamená čosi ako: „Ahojte, milé priateľky.“

„Volám sa Gerda a hľadám svoju rodinu,“ pokračovala.

„Vrav, čo sa ti stalo?“ vyzvali ju kosatky.

Gerda sťažka vydýchla pár ustarostených bubliniek a začala rozprávať, čím všetkým si prešla. Rozprávala dlho a dojímavo: o mamke, tatkov, bratovi Larsovi. Potom sa rozhovorila o tom, ako sa stratila, a o svojej samote.

Keď skončila, druhá kosatka sa zarazila – ten príbeh už predsa počula. Poznala ho od starého múdreho narvala, ktorého stretla pri ďalekom Nunuvate.

Chvíľku premýšľala a potom jej poradila, aby sa vydala na cestu do ďalekých severných vôd a tam hľadala odpovede na svoje otázky.

A keďže odvaha malej Gerdy bola kosatkám sympatická, na záver jej dali malú radu na cestu: „Kamkoľvek pôjdeš, kohokoľvek stretneš, čokoľvek v živote zažiješ, zostaň vždy sama sebou. Tvoje srdce ťa povedie správnym smerom. Je to kompas nášho bytia. Počúvaj ho, Gerda, a určite nájdeš, čo hľadáš.“

